

กระบวนการหรือวิธีการสร้างผลงานโดยมีวัสดุคือภาษาเป็นเครื่องมือปรากฏในหลากหลายรูปแบบ อาทิ ตำรา กวีนิพนธ์ นวนิยาย งานโฆษณา ผลงานเหล่านี้เป็นผลผลิตของผู้สร้างงานที่ต่างมีมุมมองหรือแนวคิด ซึ่งส่วนหนึ่งเกิดจากกรอบคิดทางสังคมเป็นปัจจัยในการกำหนด และยังมีผลผลิตของ “วิธีคิด” ที่ผ่านสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมไม่ว่าจะเป็น ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม และพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสังคม

นอกจากกรอบคิดของสังคมที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อการสร้างงานของผู้สร้างแล้วยังเกี่ยวเนื่องกับพื้นฐานทางความคิด อันหมายรวมถึงการรับรู้ การตีความ การจินตนาการ และการให้คุณค่าของผู้สร้างด้วย ส่วนผู้อ่านมีมุมมอง ความคิด การวิเคราะห์และตีความประเด็นต่าง ๆ จากความรู้ ประสบการณ์ ตลอดจนการใช้ความคิดเชิงทฤษฎีเป็นเครื่องมือในการแสดงทัศนะของตน

วรรณวิทัศน์ฉบับ “วิธีทฤษฎี” นี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องระหว่าง “วิธี” คือ ต่าง ๆ กัน หรือหลากหลายกับ “ทฤษฎี” หมายถึง ความเห็น อันเป็นนัยเกี่ยวกับบทความทั้ง ๘ เรื่องว่ามี “ความเห็นที่หลากหลาย” กับ “ทฤษฎีที่หลากหลาย” นัยแรกหมายถึง การมีความคิดเห็นที่หลากหลายที่แตกต่างกันไป นัยที่สองหมายถึง การใช้ความคิดเชิงทฤษฎีในการวิเคราะห์ วิจักษ์ณ์ตัวบทที่หลากหลายที่แตกต่างกันออกไป

บทความในวรรณวิทัศน์ฉบับนี้นำเสนอบทความเกี่ยวกับภาษา การสอนภาษาไทย กวีนิพนธ์ บทเพลง และ นวนิยาย เป็นบทความที่ทำให้เห็น “วิธีทฤษฎี” หรือความเห็นที่หลากหลาย อันเป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษา ดังบทความเรื่อง ปัญหาการสะกดคำผิดของนักศึกษาชาวจีน การศึกษาคำว่า “เป็น” ในสมัยรัชกาลที่ ๕ เปรียบเทียบกับสมัยปัจจุบัน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนภาษาไทย ดังบทความเรื่อง รายงานการวิจัยเรื่องกลวิธีบางประการในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ: วิเคราะห์จากแบบเรียนภาษาไทยพื้นฐาน ๘ เล่ม ความคิดเห็นเกี่ยวกับ กวีนิพนธ์ ดังบทความเรื่อง รัฐประหาร พ.ศ. ๒๕๔๙ กับแนวคิดประชาธิปไตยใน กวีนิพนธ์การเมืองรางวัลพานแว่นฟ้า ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเพลง ดังบทความเรื่อง ชื่อเพลงในบทมโหรี: ความเชื่อมโยงกับบทร้อง และความคิดเห็นเกี่ยวกับนวนิยาย ดังบทความเรื่อง สายโลหิต: การสร้างสรรค์นวนิยายกับประวัติศาสตร์ และ “วิธีทฤษฎี” หรือทฤษฎีที่หลากหลาย อันเป็นการใช้ความคิดเชิงทฤษฎีในการวิเคราะห์ วิจักษ์ณ์ตัวบท ดังบทความเรื่อง ผู้ชายสมบูรณ์แบบ: ความสัมพันธ์ระหว่าง

อุดมการณ์ความเป็นชายกับกลวิธีทางภาษาในวาทกรรมโฆษณาในนิตยสารผู้ชาย และบทความเรื่อง อย่ารำลึกถึงเราว่าเหล่าอันธพาล: พื้นที่คุกกับการเมืองของการนำเสนอภาพแทนตนเองผ่านอัตชีวประวัติใน *บันทึกเลือดจากลาดยาว*

จากผู้สร้างผลงานสู่ผู้อ่านที่ทำหน้าที่แสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ วิวิจารณ์ ด้วบทเป็นบทความวิชาการ และจากผู้เขียนบทความวิชาการสู่ผู้อ่านบทความที่ จะแสดงวิวิธทฤษฎีต่อไป

นิตยา แก้วคัลณา

บทความหรือข้อเขียนในวารสารฉบับนี้ ลิขสิทธิ์เป็นของผู้เขียน ความคิดเห็น ใด ๆ ที่ปรากฏในวารสารนี้เป็นความคิดเห็นส่วนตัว และอยู่ในความรับผิดชอบ ของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องหรือรับ ผิดชอบต่อ ความคิดเห็นดังกล่าว